

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten

TROPISCHE EOSINOPHILIE EN FILARIASIS

Naar aanleiding van de publicatie van REISEL en GROEN ¹⁾ wilde ik het volgende mededelen.

In December 1936 was ik in de gelegenheid een zevental Kapauko's ²⁾ te onderzoeken. Deze Kapauko's behoren tot een bergstam der Papoea's, leven op een hoogte van ongeveer 1700 meter, en hadden tot dusverre alleen contact gehad met kampongs in hun naaste omgeving.

Bij volledig onderzoek bleek, dat hun gemiddelde lengte 158 cm bedroeg, hun hoofdindex 70-80, dus ongeveer gelijk aan die der andere Papoea's.

Bij fysisch onderzoek werd geen enkele afwijking gevonden.

Bloedonderzoek: malaria negatief. Zowel haemoglobinegehalte als aantal leucocyten en erythrocyten was normaal, de bloedbezinking lag binnen de normale grenzen. Bij de differentiële telling bleken alle zeven een *eosinophilie* van 40-50 pCt te hebben. Urine-onderzoek geen bijzonderheden. Ontlasting: in *alle* monsters talrijke *Anguillulae stercorales*. Er waren geen lymfeklierzwellingen, waarbij vooral werd gelet op de inguinale en genitale streek, zulks in verband met het feit, dat ik belang stelde in het granuloma venereum, door dr DE VOGEL in Nieuw-Guinea beschreven. Herhaaldelijk werd naar *filaria* gezocht, doch niet gevonden (*diurna*, noch *nocturna*).

Klachten over frequente of abnormale ontlasting werden, ondanks herhaald vragen, niet vernomen.

De Kapauko's waren zeer stevig van bouw, hadden sterk ontwikkelde beenspieren, een brede borst. Het hoofd was dicht behaard met kort kulhaar, ook het gezicht was vrij goed behaard. Framboesia-littekens werden niet gevonden.

Kort hierop kwam een der deelnemers aan de expeditie naar de CARSTENSZ-toppen, die een zestal weken tussen de Kapauko's had geleefd, terug met klachten over diarree. Patiënt zeide terstond dat het geen dysenterie was, die hij herhaaldelijk had gehad. In de ontlasting werd *anguillula* gevonden, het bloedbeeld toonde een *eosinophilie*, die wisselde tussen de 15 en 25 pCt. Hij werd intraveneus met tartras emeticus behandeld en zowel de subjectieve klachten als de *eosinophilie* verdwenen.

Na de oorlog behandelde ik een drietal patiënten met *anguillulose*, hoogstwaarschijnlijk in een der kampen opgelopen. Ook bij hen kwam de *eosinophilie* niet boven de 25 pCt. Alle drie klaagden over onaangename sensaties in de buik en aanvallen van diarree. Bij geen van hen werd *filaria* gevonden, en evenmin lymfeklierzwellingen. Bij een hunner bleek ook uit de röntgenphoto's van de longen dat er geen afwijking bestond.

Het bovenstaande resumerend, meen ik gerechtigd te zijn de opvatting van DE LANGEN te ondersteunen, dat de *anguillula* de oorzaak kan zijn van het syndroom der tropische *eosinophilie*, en dat deze niet pathognomisch is of moet zijn voor een *filariasis incipiens*.

Hooghalen, 17 Juni 1951.

L. F. DE HARTOGH

ARTSEN GEVRAAGD VOOR BURMA

De regering van Burma heeft bekend gemaakt, dat Nederlandse artsen aldaar kunnen worden te werk gesteld. In aanmerking komen artsen, die zich een eenvoudige levenswijze willen getroosten en niet getrouwd zijn. Er bestaat

¹⁾ N. T. v. G., 94, 1736, 1951. ²⁾ Zie dr A. H. COLIJN, *Naar de eeuwige sneeuw van Tropisch Nederland*.